

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 815/2015
28.05.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић Момиривић, чланова већа, у парници тужиоца М.П., из Б., чији је пуномоћник М.М., адвокат из Б., против туженог А.д. Б.и.п.,с. и б.п. у реструктурирању, из Б., кога заступа В.С., адвокат из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 930/13 од 16.01.2014. године, у седници већа одржаној 28.05.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 930/13 од 16.01.2014. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 59408/2010 од 01.11.2011. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да му на име накнаде нематеријалне штете исплати за претрпљене душевне болове због умањене животне активности 320.000,00 динара, за душевне болове због наружености 280.000,00 динара, за претрпљени страх 160.000,00 динара и за физичке болове 20.000,00 динара, са законском затезном каматом на ове износе од 01.11.2011. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца за веће потраживање, на име накнаде нематеријалне штете за душевне болове због умањене животне активности, за износ од 480.000,00 динара, за душевне болове због наружености за износ од 520.000,00 динара, за претрпљени страх за износ од 160.000,00 динара и за претрпљене физичке болове за износ од 360.000,00 динара са законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 106.250,00 динара. Ставом четвртим изреке, тужилац је ослобођен од плаћања судске таксе.

Допунском пресудом Првог основног суда у Београду П 59408/2010 од 16.01.2011. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се

обавеже тужени да му на име накнаде штете због умањене радне способности исплати 3.851.897,16 динара. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавеже тужени да му на име накнаде штете због умањене радне способности исплаћује почев од 01.11.2011. године, па у будуће, сваког месеца, у периоду од 01. до 05. у месецу за текући месец, износ од 11.086,67 динара, све док постоје законски услови, са законском затезном каматом на сваки појединачни износ почев од 05. у месецу за текући месец, до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 930/13 од 16.01.2014. године, ставом првим изреке, одбачена је жалба тужиоца у делу којим је изјављена против првостепене пресуде у усвајајућем делу. Ставом другим изреке, потврђена је првостепена пресуда у делу којим је тужбени захтев одбијен. Ставом трећим изреке, укинута је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде и допунска пресуда Првог основног суда у Београду П 559408/2010 од 26.11.2012. године и предмет је у укинutom делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, применом члана 395. ЗПП.

Решењем Апелационог суда у Београду Р4 19/15 од 05.03.2015. године одлучено је да је недопуштена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 930/13 од 16.01.2014. године.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72711), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 08.03.2009. године, а преиначена је у поднеску од 06.05.2011. године, повећањем тужбеног захтева и истицањем евентуалног тужбеног захтева за накнаду материјалне штете. Ревизијом побијани део правноснажне пресуде, у делу, у коме је одбијен тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете је износ од 1.520.000,00 динара. Побијана другостепена пресуда донета је 16.01.2014. године.

Према новелираној одредби члана 394. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04, 111/09), ревизија није дозвољена у имовинскоправним спровима кад се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то ревизија није дозвољена на основу члана 394. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 404. ЗПП.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**